

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa R. G.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym;**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] na rzecz adw. M. B. wynagrodzenie w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł - podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług - tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący

wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód R. G. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 marca 2015 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Szczegółowa analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz jego uzasadnienia nie pozwala na uznanie, że skarżący wykazał zachodzenie w sprawie przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie wskazuje się, że powołanie się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), wymaga sprecyzowania tych przepisów, oraz wskazania, na czym polegają poważne wątpliwości związane z ich stosowaniem wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości. Konieczne jest przy tym wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawienie własnej propozycji interpretacyjnej. Ponadto, ze względu na publiczne cele jakie ma do spełnienia rozpoznanie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej, skarżący powinien także wykazać celowość dokonania wykładni przepisu przez Sąd Najwyższy ze względu na potrzeby praktyki sądowej (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2012 r., III SK 29/12, niepublikowane). Tych elementów nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącego wnioskowi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Niezależnie od powyższego skarżący nie wykazał, aby dla rozstrzygnięcia sprawy miała jakiegokolwiek znaczenie wykładnia art. 162 k.p.c. Wprawdzie przepis ten został

wskazany w podstawie skargi kasacyjnej dla uzasadnienia zarzutu bezzasadnego oddalenia wniosku dowodowego o przesłuchanie A. Z., jednakże z lektury uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że wskazaną przez Sąd drugiej instancji przyczyną nieprzeprowadzenia tego dowodu nie było zastosowanie wobec powoda sankcji z art. 162 k.p.c., lecz uznanie tego dowodu jako powołanego dla zwłoki lub na okoliczności sporne już dostatecznie wyjaśnione (art. 217 § 3 k.p.c.).

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 w zw. z art. 99, art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c. Natomiast w przedmiocie przyznania adwokat M. B. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] wynagrodzenia za niepłaconą pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, stosownie do zgłoszonego wniosku, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 19 zw. z § 13 ust. 4 pkt 2, § 2 ust. 2-3 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).

jw

l.n